

[Behnke]

de retningslinjer, de har fået. Et godt eksempel er f.eks. virksomheden BASF i Grenå, der snart har fået tilladelse til udledning fra byrådet, snart fået tilladelse fra amtsrådet og snart fået tilladelse fra Miljøstyrelsen, alle sammen på forskellige mængder, de måtte udlede. Hvad skal virksomheden så rette sig efter?

Når det fra radikal side påstås, at Fremskridtspartiet er det eneste, som ikke har erkendt miljøproblemerne, passer det jo ikke. Vi har erkendt miljøproblemerne, hvad der også fremgik af mit første indlæg, men den måde, vi vil bekæmpe forureningen på, og den måde, vi vil forebygge den fremtidige forurening på, ja, dér er en forskel. Vi mener, det skal være efter realistiske metoder. Industrien skal ikke belastes mere, end den er i forvejen. Vi skal sørge for også i fremtiden at have en god og solid baggrund for vores produktion. Jo større indtjening der er i virksomheden, jo større overskud der er, jo lettere har den ved at finansiere de krav, Folketinget stiller.

Fremskridtspartiet, skal jeg oplyse, vil selvfølgelig stemme for vores egen dagsorden.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

For at det ikke skal blive hængende i luften, at det er sådan, at amtskommunerne og kommunerne med miljøgodkendelser skal, om jeg så må sige, kunne fortryde, skal jeg gøre hr. Behnke opmærksom på, at indtil 1986 var det så at sige umuligt at ændre i givne godkendelser. Efter 1986 er der kommet meget præcise regler for, hvornår man kan gå ind og ændre. De ting, som hr. Behnke anførte, har i hvert fald ikke på noget tidspunkt kunnet give anledning til at ændre i allerede givne tilladelser og godkendelser.

Endelig hænger det eksempel fra Grenå, hr. Behnke nævner, jo sammen med, at en miljøgodkendelse og en spildevandstilladelse kan ankes.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Vores synspunkt i denne forbindelse er, at en efterfølgende ændring af en én gang givet myndighedsgodkendelse ikke skal gøre de ting, en virksomhed har foretaget under den gamle godkendelse, kriminelle.

Jørgen Tved (FK):

Nu er jeg ikke så naiv, at jeg tror, det er, fordi jeg skal tale, at medlemmerne pludselig har indfundet sig; det er måske snarere, fordi det snart er frokosttid. Det, der kalder mig herop, er den sædvanlige argumentation om, at miljø koster arbejdspladser. Det var igen den konservative ordfører og så naturligvis Fremskridtspartiets ordfører, der gentog disse gamle floskler; som vi har hørt, lige så længe miljøloven har eksisteret.

Det giver mig anledning til at spørge, om man aldrig gør sig nogen overvejelser i disse partier om, hvad det koster os andre – de, der lever rundt omkring arbejdspladserne eller måske på arbejdspladserne – hvis man fortsat tilsviner miljøet. Det er vel ikke blot et spørgsmål om økonomi. Det er vel også et spørgsmål om fremtiden og den natur, vi alle sammen skal leve i, og det gjorde vel ikke noget, hvis vi også en gang imellem tog hensyn til dem frem for til, hvad der giver mest profit, hvad der giver flest kroner i kassen.

Jeg sagde i mit første indlæg, at jeg syntes, Socialdemokraternes dagsorden var tam, og jeg skal gerne sige hvorfor, nemlig fordi man dér egentlig kun forlanger, at der skal komme en eller anden plan. Jamen har vi ikke set planer, jeg havde nær sagt i stakkevis, uden at der så er gjort meget mere ved sagen? Jo! Derfor synes jeg, den er tam. Men når vi alligevel vil nøjes med den, er det, fordi den peger på nogle af de alvorligste og måske mest mærkbare forureninger, vi er ude for. Derfor må vi ud fra de givne omstændigheder støtte det næstbedste, når vi ikke kan få det bedste.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Jeg forstod på hr. Jørgen Tved, at hr. Jørgen Tved såede tvivl omkring bl.a. Det Konservative Folkepartis miljøindsats. Jeg vil gerne spørge, om hr. Jørgen Tved her fra Folketingets talerstol kan oplyse os om, hvilke partier der lavede forlig om og vedtog Danmarks første miljøbeskyttelseslove.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Dér var hr. Ahlmann-Ohlsen inde på et af sine hjertebørn, nemlig at han var med til at vedtage miljølovene.